

EVANGELIZIRANI DA BI EVANGELIZIRALI

fra Fernando Ventura, OFMCap

Dokument pripremila skupina za trajnu formaciju Međunarodnog vijeća OFS-a
Ewald Kreuzer, OFS, koordinator
fra Amando Trujillo Cano, TOR
Doug Clorey, OFS

UVOD

XIII. generalni kapitul Franjevačkoga svjetovnog reda održan je od 22. do 29. listopada 2011. u Sao Paulu u Brazilu. Tijekom Kapitula svjetovni franjevci iz cijeloga svijeta razmišljali su na temu “Evangelizirani da bi evangelizirali”. Glavni predavač bio je nadareni fra Fernando Ventura, OFMCap, koji je potaknuo sudionike da žive svoje zvanje i preuzmu svoje odgovornosti u Crkvi i Franjevačkoj obitelji.

PREDAVAČ

Fra Fernando Ventura, franjevac je kapucin, rođen 1959. godine. Teolog je i učenjak Biblije, predavao je religijske znanosti na *Instituto Superior de Ciências Religiosas de Aveiro* (ISCRA) u Portugalu. Bio je prevoditelj za Međunarodnu teološku komisiju Svete Stolice, surađuje s različitim međunarodnim organizacijama, zajedno sa svojim vlastitim Redom franjevac kapucina (OFMCap), Franjevačkim svjetovnim redom (OFS) i Svjetskom biblijskom federacijom. Piše za časopis “Biblija”, doprinoseći svojim dubokim teološkim člancima. Autor je prvog istraživanja o Mariji u islamskom svijetu. Jedna od njegovih knjiga je “Roteiro de Leitura da Biblia” (Priručnik za čitanje Biblije). Putuje cijelim svijetom u svom radu kao simultani prevoditelj tijekom duhovnih vježbi, raznih konferencija itd. Fra Fernando je oduvijek bio dobar prijatelj OFS-a te radi kao simultani prevoditelj za Predsjedništvo Međunarodnoga vijeća OFS-a, a prevodio je na svim Generalnim kapitulima OFS-a od 1987. godine. Nedavno je napisao knjigu “From my being solitary, to us being in solidarity”.

(foto: Eduardo Molino)

KONTEKST

Od siječnja do lipnja 2012., u šest mjesečnih tema bit će predstavljeno fra Fernandoovo predavanje na Generalnom kapitolu. One će biti temelj Trajne formacije u prvoj polovici 2012. godine. Teme koje će biti predstavljene u svakom od šest dokumenata, sljedeće su:

1. Što je evangeliziranje?

U ovom će dijelu biti predstavljeni neki od osnovnih elemenata značenja evangelizacije i naše kršćanske vjere u kontekstu naše suvremene kulture.

2. Vrijeme za Emaus.

Autor objašnjava zašto je ovo vrijeme za povratak u Emaus i za otkrivanje dvojice učenika na putu za Emaus, razmatrajući njihovo iskustvo ostavljanja središta vjere i nade dok su hodali prema periferiji, prema

očaju.

3. Što je Božja religija?

Ovaj dio započinje s provokativnim pitanjima: U koga Bog vjeruje? Katolici vjeruju da je Bog katolik, protestanti da je Bog protestant, muslimani da je Bog musliman, židovi da je Bog židov. A iz tog smo se razloga međusobno stoljećima ubijali.

4. Izlazak – ključan tekst.

Priča o Izlasku postaje od ključne važnosti u otkrivanju da Bog stvara sjećanja u povijesti. No, to je samo početak Knjige Izlaska. Bog Abrahamov, Izakov, Jakovljevi, Isusa Krista, nije Bog dalekog neba već Bog koji je ovdje i sada.

5 + 6. Blaženstva: “najopasniji” tekst cijelog Svetog pisma.

Konačno, osvrnut ćemo se na “najopasniji” tekst cijelog Svetog pisma, i najrevolucionarniji tekst u povijesti čovječanstva. Fra Fernando predstavlja temeljnu povelju kršćanstva, tekst koji je uspio objasniti razlog zašto smo ovdje, tekst u kojem možemo otkriti naše poslanje, bez kojega nikad nećemo pronaći smisao naših života.

Nadamo se da ćete tijekom prvih šest mjeseci ove godine čitati i proučavati fra Fernando predavanje te da ćete o tome raspravljati s braćom i sestrama u bratstvu.

ŠTO JE EVANGELIZIRANJE?

Fra Fernando je svoje središnje predavanje na Generalnom kapitulu OFS-a započeo postavljajući neka pitanja sudionicima. Sudionici su ubrzo postali svjesni da će njegovo predavanje biti više “osobno iskustvo” negoli akademsko predavanje. Ustvari, njegove su riječi potaknule na razmišljanje budući je naveo neke osnovne elemente značenja evangelizacije i naše kršćanske vjere u kontekstu naše suvremene kulture. Pozvao je sve svjetovne franjevce da pogledaju što se dogodilo s riječima i osjećajima.

Riječi i osjećaji

Imamo li hrabrosti reći našim bližnjima “Volim te”? Bez zezanja i gledajući ih ravno u oči... Možemo li to odmah sada reći osobi do nas? Nije jednostavno, je li? Nije li istina da se bojimo riječi? Nije li istina da su riječi mrtve? Nije li istina da smo ubili osjećaje? Ovakve nas riječi plaše! S jedne strane, govoreći nekome “volim te” znači da mu/joj govorimo “trebam te da budem sretan”. Toliko daleko možemo otići. Ali nekome reći “volim te” također može značiti i nešto drugo. To govorimo u smislu “ne mogu biti sretan bez tebe”. Vidite li gdje nas to vodi? “Trebam te da budem sretan”, jedna je stvar. Ali reći nekome “ne mogu biti sretan bez tebe” nešto je sasvim drugo. To nas uništava. To nas izvodi iz naše osobne taštine, iz te pomame koju nosimo u sebi, a to je da **smo mi centar svijeta**.

Ako razumijemo što je evangeliziranje, moći ćemo razumjeti sve...

Evangeliziranje je ovo, braćo i sestre. Ako to možemo razumjeti, moći ćemo razumjeti sve što činimo ovdje. Ako ne mognemo razumjeti, nastaviti ćemo biti bezvrijedni sinovi čovječiji... ljudi koji žive bračni odnos s Bogom razveden od života... ljudi koji žive vjenčani s Bogom zato što nema đavla koji bi ih oženio... neženje i usidjelice povijesti... ogorčeni ljudi... ljudi koji žive snažne odnose sa životom. I ovdje smo sve uništili. Živimo u našim bratstvima... samostanima... i živimo na svim razinama, pod ugnjetavanjem ljudi koji smatraju služenje samo kao moć. U smislu da su netko drugi ili da su s nekim drugim, razumiju samo ispraznost. To su ljudi koji nemaju ničiju podršku. Umorni smo od neženja i usidjelica povijesti. Umorni smo od dragih ljudi. Ovo nije vrijeme za naklonost. Ovo je vrijeme suosjećajnosti. Draga će vam se osoba u najboljem slučaju nasmiješiti. (I ovdje se uvijek sjetim Konfucijevih riječi: “Pazi, jer iza osmijeha su zubi”.)

Vrijeme je...

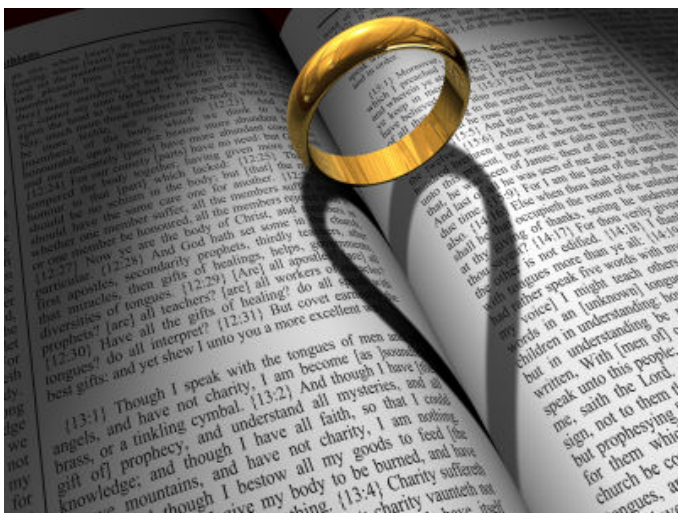
Vrijeme je za poći dalje. Vrijeme je da se okrene nova stranica (ili, kako kažu na španjolskom, okrenuti omlet). Vrijeme je da shvatimo da nemamo pravo reći da imamo vjeru, jer ovo je vrijeme kada trebamo spoznati da imamo vjeru koja nas posjeduje. Ljudi vjere su nepodnošljivi. Ljudi koji žive s trbuhom punim Boga i što proizlazi iz toga, nisu ništa više nego samo mistični povjetarac, koji ne dotiču ničiji život. I tako nastavljamo slijediti pogrešne signale. I nastavljamo činiti gluposti, jednu za drugom. Pitam vas, svjetovne franjevce prvog, drugog, trećeg i četvrtog svijeta da objasnite biskupima svoje zemlje, svećenicima, braći

franjevcima, časnim sestrama svoje zemlje da odjeća ne može biti znak moći. To govori da je biti dio zajednice, više od svega, na prvom mjestu način života. U mnogim mjestima diljem svijeta pomažemo u crkvi ojačanoj s moći koja dolazi od vrha, crkvi koja gubi svoje temelje zato što je prestala služiti... jer je prestala biti znak. Prodana je političkoj moći. U mnogim zemljama i mnogim mjestima, prodana je moći koja dijeli novac. I vidio sam to vlastitim očima na svakom kontinentu.

Ovisi o tebi

O tebi ovisi hoćeš li biti znak osporavan. Na tebi je da pokreneš ponovno franjevačku revoluciju u svijetu. Franjo ide natrag u potragu za tim (svojom Crkvom) po okolici Asiza s gubavcima kada je njegova Crkva ogrezla u moć, kada je njegova Crkva u središtu moći. U mnogim zemljama, muškarci i žene vjere, vole leći u krevet s gospodarima moći. A siromašni i gubavci su kao i uvijek sami.

Pustolovina je počela...

I tako je pustolovina započela, od Boga koji je jednoga dana odlučio stvoriti svijet. Biblija je rođena u jednom selu koje je pokušalo odgovoriti na Božju inicijativu. Više od knjige, Biblija je knjižnica. Više od knjižnice, Biblija je život sastavljen od svega onoga što čini život – snovi, bol, nada i radost – od svega što čini naše životno iskustvo. Svega s čime želimo popuniti naše egzistencijalne praznine. I tako to ide od Postanka do Otkrivenja. No, što bi mogla biti nit vodilja? Što daje smisao Svetom pismu? Što je to što daje smisao svim pustolovinama Božjeg razgovora i Božje bliskosti s ljudima i ljudi s Bogom? Koja je, prema tebi, ključna riječ u Bibliji? To je **SAVEZ (znači, brak ili veza)**. To je ono što je Franjo – jedini do sada – mogao razumjeti.

Želja koju svi imamo

A mi i dalje inzistiramo na pogreškama. I dalje inzistiramo na onome što je naš *Izvorni* grijeh. Ne govorim o *originalnom* grijehu, jer s toliko ljudi koji su griješili mnogo godina, teško je biti originalan. Govorim o *Istočnom* grijehu, koji je izvorni. Ukorijenjen je u želji da se dostigne Bog... u želji da se bude Bog... u želji da se kontrolira spoznaju dobra i zla... u želji koju svi mi imamo da budemo gospodari života i smrti... u želji koju imamo, da uđemo u Božji svijet, dotaknemo Božji svijet. I ne shvaćamo da može biti samo jedan **POSTANAK**; da može biti samo jedan san o Postanku, jer samo je jedna Apokalipsa, jer samo je jedno poglavlje 21. u Otkrivenju... Božji svijet koji silazi, novi Jeruzalem dolazi zauzeti ljudski prostor.

Jer se u ovoj raspravi, u ovoj temi obraćenja, svi borimo i udaramo glavom u zid da vidimo možemo li postići obraćenje. Ne shvaćamo da je ono što Franjo donosi – novo. Bio je jedini koji je razumio, prvo, ako se netko obraća drugome, **Bog je taj koji se obraća nama**. Vrijeme je da okrenemo stvari oko nas (da omlet koje je zagorio okrenemo na drugu stranu).

Božić – najveći trenutak u povijesti

Franjo je bio jedini koji je shvatio Božje obraćenje u povijesti. Zato je spoznao (važnost) Božić(a), i zato je Božić za Franju postao najveći trenutak. Tu, Bog dotiče povijest. Tu, Bog postaje jedan od nas. Tu nam se Bog obraća. Tu definitivno slavimo **savez (braka/veze)**. I, ovdje se moramo vratiti Emanuelu, jer osim što je ovo vrijeme mrtvih riječi, vrijeme je i ljudi koji su postali udovci prema svojim naklonostima, nevjenčani za svoje osjećaje.

Pitanja za razmišljanje i raspravu u bratstvu

- 1) Zašto je ispravno razumijevanje evangeliziranja toliko važno nama, svjetovnim franjevcima?
- 2) Što *savez*, ključna riječ Biblije, znači za tebe?
- 3) Božić je za Franju postao najveći trenutak u povijesti. Zašto?